

*Ергард Н.М., Варуха К.В.
Національний медичний університет
імені О.О. Богомольця
кафедра судової медицини*

МОЖЛИВІСТЬ КОРЕЛЯЦІЇ ДІЙ СЕРІЙНИХ УБИВЦЬ З ЦИКЛІЧНИМИ КЛІМАТИЧНИМИ ЗМІНАМИ В ПЕВНИЙ ПРОМІЖОК ЧАСУ ЗМІН СОНЯЧНОЇ АКТИВНОСТІ

Резюме. У статті викладена можливість кореляції дій серійних убивць з циклічними кліматичними змінами в певний проміжок часу в залежності від зміни сонячної активності .

Ключові слова: сонячна активність, кореляція, проблемні питання, серійні вбивці, клімат, циклічні зміни.

В останні роки більше уваги наукових робітників різних галузей знань займає проблема вивчення особистості серійних насильних злочинців (вбивць та насильників). При цьому особливий інтерес приділяється спробам нетрадиційних підходів в даних дослідженнях.

Здавна відмічено, що не існує всього однієї причини, яка веде до здійснення злочину, а має місце сукупність дій декількох причин, комбінація яких багаточисленна. Схильність до здійснення злочину різноманітна за своїми складовими частинами, та серед останніх нас найбільше цікавить такий вплив на кримінальну діяльність як погодно-кліматичні та геомагнітні фактори. Ще в часи Гіппократа медики намагались встановити зв'язок впливу погоди та сезонних змін на організм людини. З 19 століття юристи, судові медики, психологи та психіатри різних країн займаються вивченням впливу природних факторів на злочинність. Так, голова та основоположник Ліонської школи кримінологів професор Лакасань обробив велику кількість статистичного матеріалу по 213000 французьких злочинців за періоди з 1827 по 1870 роки, визначивши, що найбільша кількість злочинів проти власності здійснюється взимку, злочинів проти життя – восени, а злочини проти гідності та честі – влітку.

Американський кримінолог Лінней вичав кореляцію між метеорологічними умовами та злочинами. Так, він встановив, що підвищення температури

супроводжується збільшенням числа злочинів, а також відмітив ріст злочинності при зменшенні дощових опадів. Кількість злочинів має максимальний ріст, коли співпадають ці два фактори: зменшення дощів та підвищення температури.

Основоположник геліобіології професор А.Л. Чижевський писав: «Никогда влияние вождей, полководцев, ораторов, прессы и пр. не достигает такой огромной силы, как в период максимального напряжения пятнообразовательной деятельности Солнца».

Багато років пройшло з тих пір, коли були написані ці строки, проте продовжують зберігати повну актуальність праці А.Л. Чижевського та його учнів, акцентуючи свою увагу на тому, що найбільш чутливо реагуючими на зміни природної сфери є серійні насильницькі злочинці.

Отже, знаючи, що збільшення сонячної активності (термін, що характеризує поточну сонячну радіацію і визначається сукупністю фізичних змін, що відбувається на сонці) веде до викиду коронарної маси СМЕ (викид речовин із сонячної корони (зовнішні шари атмосфери сонця)) і утворенню сильної геомагнітної бурі, яка в подальшому впливає на погодні і кліматичні умови. А також те, що існують сонячні цикли (періодичні зміни сонячної активності), що відбуваються в певний проміжок часу з періодами у 11, 21, 22 і більше років. Ми, для встановлення можливого впливу оточуючої середовища на закономірності здійснення злочинів серійними маніяками, проаналізували стан сонячної активності в періоди першого злочину кожного досліджуемого маніяка, а саме: А. Чикатило, А. Сливко, Г. Михасевич, В. Кулик, Ю. Цюман, І. Іртишов, С. Головкін, А. Онопрієнко та В. Андреев.

Так, використовуючи порівняльний аналіз між роками перших злочинів для кожного із вище наведених маніяків та роками найбільш різких змін сонячної активності прийшли до висновку, що існує певна залежність між цими одиницями (нижче наведена таблиця порівняльного аналізу):

Прізвище та ім'я	Рік першого злочину	Рік найбільш різких змін сонячної активності
А. Сливко	1964	1964
Г. Михасевич	1971	1971

А. Чикатило	1978	1978
В. Кулик	1982	1982
С. Головкін	1984	1984
Ю. Цюман	1990	1990
І. Іртишов	1993	1993
В. Андрєєв	2009	2009

Враховуючи дані, наведені в таблиці, можна висунути припущення про існування зовнішнього фактора синхронізуючої поведінки серійних злочинців та, можливо таким фактором може являтися процеси в оточуючому просторі, а саме сонячна активність.

Крім того, за дослідженнями професора Лакасань, що наведені вище, в даних, яких ми вивчали також прослідковується зв'язок між сезонністю та злочинами вищенаведених маніяків, а саме: в червні 1964 року здійснив злочин А. Сливко; в травні 1971 року та в липні 1984 року – Г. Михасевич; в липні 1984 року - С. Головкін; в липні та серпні 1984 року - А. Чикатило та В. Кулик; в травні 1990 року – Ю. Цюман.

Проте, ці дані більш характерні для маніяків, що діяли з сексуальних мотивів, цей факт підтверджується і тим, що для дій, які вчинені А. Онопрієнком така закономірність не характерна, так як ні одного співпадіння не знайдено із 28 епізодів в період з 1990 по 1996 рік, якщо аналізувати кожну дату заподіяння ним злочинів та періоди сонячної активності.

Крім того, аналізуючи взагалі самі злочини, підготовку до них та психологічний стан кожного із перерахованих маніяків, можна дійти висновку, що А. Онопрієнко взагалі діяв не опосередковано та непередбачено, і на відміну від інших, мав співучасника – Сергія Рогозіна.

Також існує певна залежність між роками вчинення першого злочину та тривалістю циклів сонячної активності:

Прізвище і ім'я	Рік скоєння першого злочину	Тривалість сонячного циклу
А. Чикатило	1978	21 цикл
А. Сливко	1964	21 цикл
Г. Михасевич	1971	21 цикл
В. Кулик	1982	21 цикл

С. Головкін	1984	21 цикл
Ю. Цюман	1990	22 цикл
І. Іртишов	1993	22 цикл

Таким чином, аналізуючи вищевказані дані, можна дійти до висновку, що між роками здійснення ними першого злочину існує певний цикл тривалості сонячної активності, що могла впливати на їх поведінку. Так, група із наступних злочинців: А. Чикатила, А. Сливка, Г. Михасевича, В. Кулика та С. Головкіна, попадають в 21 цикл сонячної активності тривалістю з 1976 року по 1988 рік, а Ю. Цюман та І. Іртишов попадають в 22 цикл сонячної активності тривалістю з 1989 року по 1995 рік. Тобто, в ці періоди відбувались певні зміни сонячної активності, що впливали на погодно-кліматичні умови в цей проміжок часу та могли опосередковано впливати на поведінку кожного із цих злочинців.

Досліджуючи також території, на яких були вчинені злочини сексуального характеру А. Чикатилом, А. Сливком, В. Куликом, Г. Михасевичем та В. Андрєєвим, були виявлені наступні дані:

Прізвище та ім'я	Територіальне місце злочинів	Клімат
А. Чикотило	Ростов-на-Дону, Таганрог, Шахти	Помірно-континентальний, опадів мало, літо жарке та посушливе
А. Сливко	Ставропольський край	Помірно-континентальний, опадів мало, літо жарке та посушливе
В. Кулик	Іркутск	Різко континентальний, літо жарке та посушливе
Г. Михасевич	Вітебск	Помірно-континентальний, опадів мало, літо жарке та посушливе
В. Андрєєв	Оренбург	Різко континентальний, літо жарке та посушливе

Аналізуючи вище наведене, також можна припустити, що існує певна залежність між початком вчинення злочинів сексуального характеру вищевказаних злочинців і територіальними місцями їх злочинів.

Отже, враховуючи вищенаведене, доходимо до висновків, що прослідковується певна залежність між сонячною активністю, сонячними циклами, сезонністю і кліматичними умовами та вчиненнями серійних злочинів сексуального характеру. Крім того, слід звернути увагу на погодно-кліматичні

умови територіальної залежності серійний злочинів за сексуальними мотивами. Ці дані, хоча і є більш нетрадиційними методами вивчення та виявлення серійний злочинів, проте слідчим органам слід звернути увагу на такий спосіб виявлення серійних злочинів як додатковий до основних методів пошуково-слідчих дій, так як проблема вчасного запобігання та раннього виявлення таких злочинців залишається актуальною і понині.

